

Edificis singulars

Itineraris per les arquitectures de la Universitat de València

Itinerarios por las arquitecturas de la Universitat de València

Itineraries through the architecture of the Universitat de València

UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA
525
anys

Edificis singulars

Aquesta guia presenta els edificis de la Universitat de València situats al barri antic de la ciutat. Es tracta de construccions emblemàtiques de caràcter històric que fan present la Universitat de València en el nucli mateix de la urbs.

El Centre Cultural La Nau és la seu històrica de la institució, fundada en 1499, a partir de cases particulars que es van anar adquirint per a la ubicació de les aules. Sotmès a successives intervencions, la seua imatge actual es remunta al segle XIX, quan comencen a unificar-se les façanes exteriors. Va ser declarat Bé d'Interès Cultural en 1981. El Jardí Botànic, de dilatada història i notable referent en els estudis botànics, també és Bé d'Interès Cultural des de 2006. Altres edificis han sigut adquirits per la Universitat, que ha reconvertis els seus usos per a aprofitament de la comunitat universitària i de la societat valenciana: el Palau de Cerveró, Bé de Rellevància Local, on se situa l'Institut d'Història de la Medicina i de la Ciència López Piñero, i el Col·legi Major Rector Peset, allotjat en una elegant casa senyorial del segle XVIII, completen aquest conjunt.

Edificios Singulares

Esta guía presenta los edificios de la Universitat de València ubicados en el casco antiguo de la ciudad. Se trata de construcciones emblemáticas de carácter histórico que hacen presente a la Universitat de València en el núcleo mismo de la urbe.

El Centro Cultural La Nau es la sede histórica de la institución, fundada en 1499, a partir de casas particulares que se fueron adquiriendo para la ubicación de las aulas. Sometido a sucesivas intervenciones, su imagen actual se remonta al siglo XIX cuando comienzan a unificarse las fachadas exteriores. Fue declarado Bien de Interés Cultural en 1981. El Jardín Botánico, de dilatada historia y notable referente en los estudios botánicos, también es Bien de Interés Cultural desde 2006. Otros edificios han sido adquiridos por la Universitat reconvirtiendo sus usos para aprovechamiento de la comunidad universitaria y de la sociedad valenciana: el Palacio de Cerveró, Bien de Relevancia Local, donde se ubica el Instituto de Historia de la Medicina y de la Ciencia López Piñero, y el Colegio Mayor Rector Peset, alojado en una elegante casa señorial del siglo XVIII, completan este conjunto.

Singular Buildings

This guide is an introduction to the buildings of the Universitat de València located in the old quarter of the city. It includes historical and emblematic buildings in the city center that pertain to the Universitat de València.

The La Nau Cultural Center is the historical seat of the institution, founded in 1499, and is the result of the adaptation of private homes that were purchased by the university to house lecture halls. The building has undergone several modifications, and the appearance of the center that we see today dates to the 19th century when the outer façades were unified. It was declared a Site of Cultural Interest in 1981. With its extensive history, the Botanical Garden is a benchmark in the area of botanical studies, and was also declared a Site of Cultural Interest in 2006. Other buildings have been purchased for use by the university community and Valencian society: the Cerveró Palace, a Property of Local Relevance, where the López Piñero Institute for the History of Medicine and Science is located, and the Rector Peset University Hall of Residence, located in an elegant 18th-century manor house, complete this grouping of emblematic buildings and settings.

Centre Cultural La Nau

En 1493 el consell municipal adquireix unes cases per a la creació d'una universitat o estudi general, que van ser adaptades per Pere Compte i Pere Bèrnia en 1498. Però la imatge actual de l'edifici es deu a les successives intervencions realitzades des de 1839, quan comencen a unificar-se les façanes exteriors i s'inicia la construcció del claustre major, tots dos d'estil neoclàssic. Pel seu interès històric i arquitectònic sobreixen el paraninfo, la capella de la Sapiència, la biblioteca històrica i la sala de junes. Després d'un procés de rehabilitació integral, en 1999 va obrir de nou les seues portes com a centre cultural, coincidint amb el V centenari de la seua fundació.

Centre Cultural La Nau

En 1493 el consejo municipal adquiere unas casas para la creación de una universidad o estudio general, que fueron adaptadas por Pere Compte y Pere Bernia en 1498. Pero la imagen actual del edificio se debe a las sucesivas intervenciones realizadas desde 1839, cuando comienzan a unificarse las fachadas exteriores y se inicia la construcción del claustro mayor, ambos de estilo neoclásico. Por su interés histórico y arquitectónico sobresalen el paraninfo, la capilla de la Sapiencia, la biblioteca histórica y la sala de juntas. Tras un proceso de rehabilitación integral, en 1999 abrió de nuevo sus puertas como centro cultural, coincidiendo con el V centenario de su fundación.

Centre Cultural La Nau

In 1493 the municipal council acquired a series of houses for the creation of a university or estudi general, which were adapted by Pere Compte and Pere Bernia in 1498. The current appearance of the building, in the neoclassical style, is the result of a series of interventions that began in 1839, when the external facades were combined and construction of the main cloister was begun. The auditorium, the Sapiencia Chapel, the historical library and the boardroom are remarkable for their historical and architectural importance. Following the integral refurbishment of the building, La Nau was reopened in 1999 to mark the 500th anniversary of the institution.

Palau de Cerveró

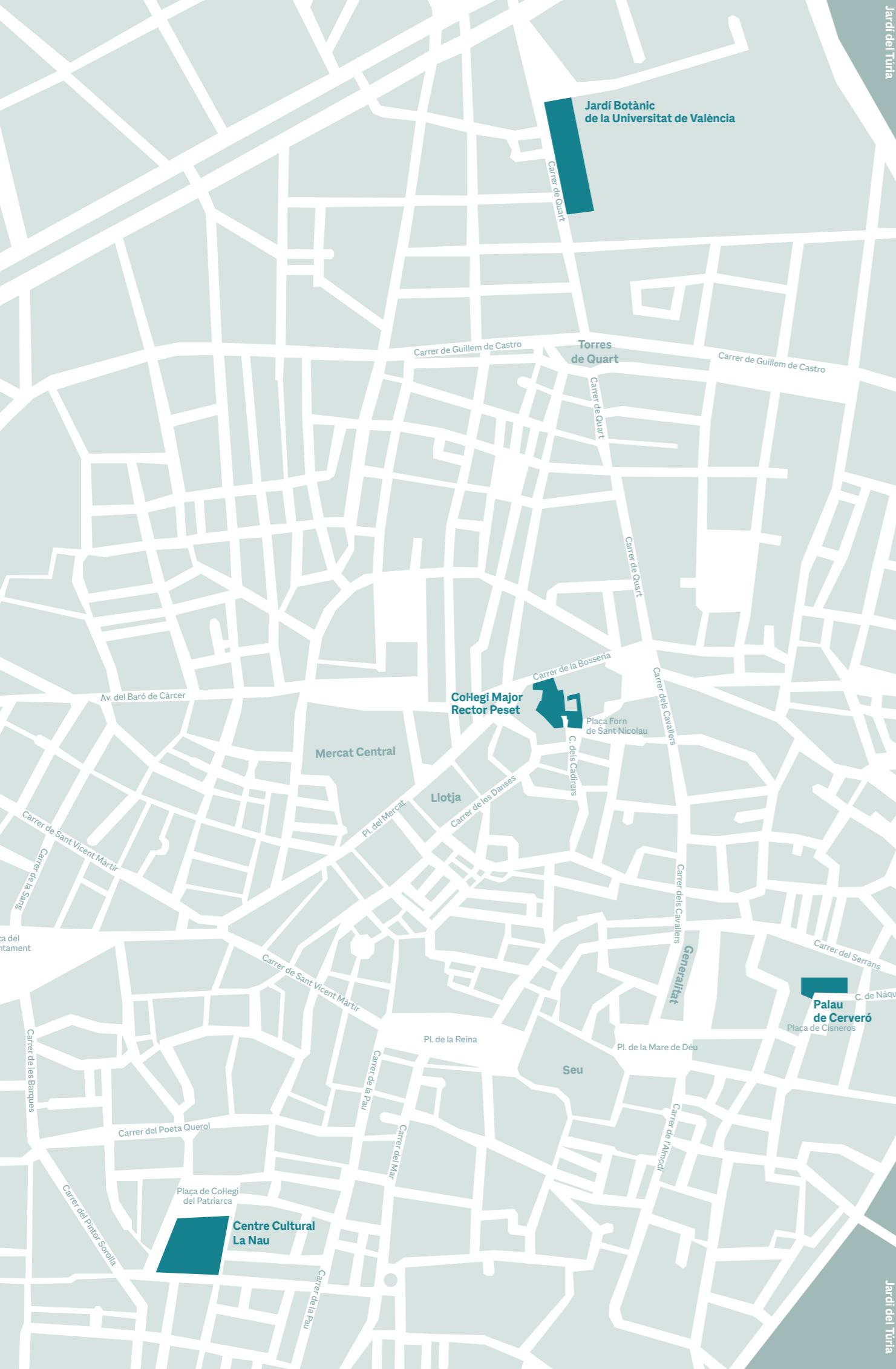
L'immoble que veiem és el resultat de la unió de diferents cases d'origen medieval. La façana, d'aparença sòbria i senyorial, destaca per la seua cuidada composició amb una disposició jeràrquica i ordenada de les obertures. L'accés principal, emmarcat en pedra, es remata amb potent escut amb decoració de l'època. Presenta l'alçat característic de les cases senyoriales urbanes amb semisoterrani, entresòl, principal i cambra. En el seu interior, al costat del pati, actualment cobert per una claraboia, conserva l'escalera d'estil barroc. Va ser adquirit per la Universitat de València en 2001. Després de la seua rehabilitació, va ser inaugurat en 2007 com a seu de l'Institut d'Història de la Medicina i de la Ciència López Piñero.

Palacio de Cerveró

El inmueble que vemos es el resultado de la unión de distintas casas de origen medieval. La fachada, de apariencia sobria y señorial, destaca por su cuidada composición con una disposición jerárquica y ordenada de los vanos. El acceso principal, recercado en piedra, se remata con potente escudo con decoración de la época. Presenta el alzado característico de las casas señoriales urbanas con semisótano, entresuelo, principal y desván. En su interior, junto al patio, actualmente cubierto por un lucernario, conserva la escalera de estilo barroco. Fue adquirido por la Universitat de València en 2001. Tras su rehabilitación, fue inaugurado en 2007 como sede del Instituto de Historia de la Medicina y de la Ciencia López Piñero.

Cerveró Palace

The building we see is the result of the union of various medieval homes. The austere and stately facade is characterized by a well-balanced composition, with structured and hierarchically organized window openings. The main entrance, framed in stone, is topped by a large coat of arms and decorative elements typical of the era. It is structured according to the characteristic urban manor house with a daylight basement, mezzanine, main floor and an attic. Next to the inner courtyard, now covered by a skylight, we find the stately Baroque-style staircase. The building was acquired by the Universitat de València in 2001. It was reopened in 2007 to house the López Piñero Institute for the History of Science and Documentation.

Col·legi Major Rector Peset

Aquesta casa senyorial del segle XVIII, coneguda també com a palau de Martínez Vallejo, va servir durant alguns anys com a Escola de Magisteri fins a 1961. Després d'un procés de rehabilitació, va obrir les portes com a col·legi major en 1997. Dos anys més tard es va ampliar amb la incorporació de dues cases contiguës. La façana de l'edifici principal, d'aspecte sobri i elegant, es caracteritza per una cuidada composició amb tres obertures per planta, amb la porta d'accés centrada. El seu interior conserva elements arquitectònics d'interès: un llenç de la muralla àrab del segle XI reconeguda com a Bé d'Interés Cultural, la torre mira-mar del XVIII, i la volta amb llanterna que cobreix l'escala principal.

Colegio Mayor Rector Peset

Esta casa señorial del siglo XVIII, conocida también como palacio de Martínez Vallejo, sirvió durante algunos años como Escuela de Magisterio hasta 1961. Tras un proceso de rehabilitación, abrió las puertas como colegio mayor en 1997. Dos años más tarde se amplió con la incorporación de dos casas contiguas. La fachada del edificio principal, de aspecto sobrio y elegante, se caracteriza por una cuidada composición con tres vanos por planta, con la puerta de acceso centrada. Su interior conserva elementos arquitectónicos de interés: un lienzo de la muralla árabe del siglo XI reconocida como Bien de Interés Cultural, la torre Miramar del XVIII, y la bóveda con linterna que cubre la escalera principal.

Rector Peset University Hall of Residence

This 18th-century manor house, also known as the Martínez Vallejo palace, housed the Escuela Normal de Magisterio until 1961. Following extensive refurbishment, it opened its doors as a university hall of residence in 1997. Two years later the space was enlarged through the annexation of two adjacent houses. The austere and elegant façade of the main building is characterized by a well-balanced composition with three window openings per floor and a centered main door. The building's interior preserves architectural elements of interest, including a section of the 11th-century Islamic wall designated as a Site of Cultural Interest, the 13th-century Miramar Tower, and the cupola with a lantern atop the main staircase.

Jardí Botànic de la Universitat de València

El Jardí Botànic, creat per la Universitat de València en 1567 com a hort de simples, es va traslladar a aquest nou espai adquirit en 1802. L'aclimatació de plantes exòtiques va requerir de noves instal·lacions, com l'estufa tropical projectada per Monleón, o l'Umbracle traçat per Mélida, que conformen destacades mostres de l'arquitectura del ferro. L'any 2000, després de ser restaurat el jardí i els seus elements arquitectònics, es va inaugurar el nou edifici d'investigació, de planta allargada que es desenvolupa en paral·lel al carrer de Quart. Les seues façanes reinterpretan models històrics amb materials i formes contemporànies, pròpies de l'arquitectura postmoderna.

Jardín Botánico de la Universidad de Valencia

El Jardín Botánico, creado por la Universidad de Valencia en 1567 como huerto de simples, se trasladó a este nuevo espacio adquirido en 1802. La aclimatación de plantas exóticas requirió de nuevas instalaciones, como la estufa tropical proyectada por Monleón, o el umbráculo trazado por Mélida, que conforman destacadadas muestras de la arquitectura del hierro. En el año 2000, tras ser restaurado el jardín y sus elementos arquitectónicos, se inauguró el nuevo edificio de investigación, de planta alargada que se desarrolla en paralelo a la calle de Quart. Sus fachadas reinterpretan modelos históricos con materiales y formas contemporáneas, propias de la arquitectura posmoderna.

Botanical Garden

The Botanical Garden, created by the Universitat de València in 1567 as a physic garden, was moved to this new space that was purchased in 1802. The acclimatization of exotic plants required new facilities, such as the tropical conservatory designed by Monleón, or the umbraculum created by Mélida, both of which are representative examples of iron architecture. Following the renovation of the garden and the related architectural elements in 2000, the new research building based on a longitudinal plan was inaugurated parallel to Calle de Quart. The facades are a reinterpretation of historical models using contemporary materials and forms typical of postmodern architecture.